

## Chương 121: Đứa ngọc từ đầu đến cuối

Hạ Vi Bảo trợn mắt há hốc mồm, trên đời này cứ nhiên có người mặt dày vô sỉ như vậy! Hoa San đáng thương, phỏng chừng còn bị chẳng hay biết gì đi.

Nhìn thoáng qua hai con cá muối quần lấy nhau, Hạ Vi Bảo thản nhiên lui ra ngoài.

Lúc tìm được Hoa San, cô tựa hồ đang chuẩn bị rời đi.

Hạ Vi Bảo một chân dài chặn ngang ở trước mặt cô, “Đi theo tôi, đưa cô xem trò hay.”

Lục Hoa San sắc mặt lạnh lùng, “Tránh ra.”

“Là trò hay anh Dịch của cô nha, xác định không xem?” Hạ Vi Bảo cười như không cười.

Cô đã tìm kiếm tư liệu Lục Hoa San, từ một diễn viên phụ, dựa vào bản thân mình từng bước bò lên trên. Kỹ thuật diễn không tồi, đáng tiếc không có khuôn mặt cùng dáng người, rất không dễ dàng. Thấy cô đáng thương mới kéo cô một phen, không nghĩ tới cứ nhiên không cảm kích.

Lục Hoa San phẫn nộ, lại muốn chia rẽ cô và anh Dịch!

Đang muốn đẩy Hạ Vi Bảo ra. Lại không nghĩ, hai tay Hạ Vi Bảo phát trên người cô một chút, cô liền không động đậy nổi.

Sau đó.....

Vật nặng bốn trăm cân, bị cánh tay mảnh khảnh của Hạ Vi Bảo khiêng lên. May mắn hiện tại là thời gian nghỉ trưa, không có người nào, nếu không một con thỏ khiêng con heo, không hù chết người!

Lặng yên không một tiếng động đi vào phòng tập vật, Hạ Vi Bảo đặt Lục Hoa San bên khe hở.

Đối diện, Lý Dịch và Nguyễn Giai Giai đã đại chiến một trận, đang nghỉ ngơi.

Chỉ thấy Nguyễn Giai Giai rúc vào trong lòng ngực Lý Dịch.

Ngón tay vẽ xoắn ốc ở trước ngực anh ta, “Dễ, khi nào anh cùng Hoa San kết hôn?”

“Nhanh, hiện tại cô ta đã đối với anh khăng khăng một mực, bắt quá xem người nhà cô ta không dễ qua, yên tâm, chỉ cần kết hôn, anh có rất nhiều biện pháp!”

“Dễ, người không thể đựng vào cô ta.”

“Đây là tự nhiên, con mụ béo kia nhìn liền ghê tởm, anh làm sao có thể ngủ với cô ta, bắt quá là lợi dụng cô ta thôi.”

“Ha ha.” Nguyễn Giai Giai cười duyên, “Thật là đáng thương, chỉ có thể diễn bà béo vô dụng, cuối cùng vinh quang Lý Khuynh Quốc, tất cả đều là của em.”

“Đừng nói cô ta nữa, ghê tởm, còn có nửa giờ, tới, chúng ta lại đến một hồi.”

“Ừm..... Rất xấu..... A.....”

Lục Hoa San như bị sét đánh.

Thật sự không thể tin được, anh Dịch của cô, cư nhiên đối với cô như vậy. Thì ra anh trai nói đều đúng. Dương Túc mắng cũng đúng.

Cô chính là đứa ngốc từ đầu đến cuối!

Lý Dịch!

Anh lừa tôi rất khổ!

Đã từng yêu Lý Dịch bao nhiêu, hiện tại liên hận bấy nhiêu! Cô muốn xông lên đánh hai kẻ tiện nhân mấy bạt tay. Cô hận không thể giết hai kẻ tiện nhân kia!

Nhưng mà, cô không thể động đây. Cũng nói không được lời nào. Không ngừng mà đưa mắt ra hiệu cho Hạ Vi Bảo ở bên cạnh, nhưng mà, cô gái kia chỉ lo quay video, căn bản không để ý tới cô.

Lục Hoa San đều sắp bị tức chết rồi!

Sau khi Hạ Vi Bảo quay xong, cũng không có giúp Lục Hoa San giải huyết, mà khiêng cô đi khỏi. Đi tới chỗ không người, lúc này mới người thả.

Lục Hoa San nổi giận đùng đùng liền muốn chạy về đi tìm người tính sổ!

“Đi đâu.”

“Tìm người tính sổ.” Lục Hoa San vừa đi vừa vén tay áo.

Mẹ nó, lừa gạt cảm tình lão nương, làm hại lão nương thiếu chút nữa cùng lão ca trở mặt, không đánh cho anh ta đến đại tiểu tiện mất khống chế cũng nuốt không trôi cơn tức này!

Hạ Vi Bảo liếc xéo cô một cái, hiện tại người đều xúc động như vậy sao, động một chút liền dùng bạo lực. Như vậy không tốt, phải làm người văn minh a.

Đang nghĩ ngợi, lại phát hiện Lục Hoa San đặt móng ngồi xuống đất, khóc.

Hạ Vi Bảo lập tức liền luống cuống, đừng khóc a. Cô không thể nhìn nhất là cô gái khóc. Mỗi cô gái đều là thiên sứ, hẳn là đều được yêu thương.

“Tôi có phải thực vô dụng hay không.”

Lục Hoa San muốn ôm lấy hai đầu gối khóc một hồi, lại phát hiện.....

Quá béo, cõ chân không được.....